

На підставі наведених розрахунків складається накладна на повернення продуктів з кухні до комори. В ній вказуємо кількість кожного продукту, що повертаємо зі страв, призначених на сніданок, обід та підвечірок. Розглянемо в таблиці 2 зразок її заповнення.

Таблиця 2. Зразок накладної на повернення продуктів

ЖДНЗ №__ 17 січня 2023

НАКЛАДНА

Дітей прийшло на 10 менше продукти здали

№	Найменування продукту	Сніданок	Обід	Підвечірок	Всього, кг	Ціна, грн	Сума, грн
1	Кури 1 категорії			1,462	1,462	100,00	146,20
2	Риба хек морожена		0,676		0,676	80,00	54,08
3	Масло вершкове 72%	0,050		0,022	0,072	200,00	14,40
4	Молоко 2,6%	1,430			1,430	25,00	37,00
5	Кефір 3,2 %			1,100	1,100	40,00	44,00
6	Макаронні вироби		0,300		0,300	30,00	9,00
7	Цукор	0,132			0,132	40,00	5,28
8	Сік яблучний		1,182		1,182	20,00	23,64
9	Картопля			1,222	1,222	10,00	12,22
10	Капуста			0,440	0,440	15,00	6,60
11	Цибуля		0,334	0,210	0,544	10,00	5,44
12	Морква		0,200	0,034	0,234	10,00	2,34
13	Буряк		0,392		0,392	10,00	3,92
	Всього						364,12

Старша медична сестра _____

Комірник _____

Кухар _____

Джерело: складено автором

Правильне документальне оформлення руху продуктів в дошкільних навчальних закладах свідчить про високий професійний рівень працівників, сприяє раціональному використанню продуктів та достовірному визначенню величини витрат на харчування дітей.

Список використаних джерел

- 1) Постанова КМУ № 305 від 24.03.2021"Про затвердження норм та Порядку організації харчування у закладах освіти та дитячих закладах оздоровлення та відпочинку". Дата оновлення 06.06.2023. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/305-2021-%D0%BF#Text>
Дата звернення 04.11.2023

ТЕОРІЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ У ФІЛОСОФСЬКОМУ КОНТЕКСТІ

Радіонова Л. О., канд. філос. наук, доцент, Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

Визнаючи, що в основі сьогоденного розвитку суспільства лежить вибуховий розвиток інформаційно-телекомунікаційних технологій, питання про

сутнісні, визначальні параметри розвитку інформаційного суспільства багато в чому залишається відкритим. Західні дослідники: Д. Белл, З. Бжезінський, У. Дайзард розвиток нового суспільства пов'язували з революцією, що стрімко розвивається, в організації та обробці інформації. Для розуміння суті нового суспільства цього мало, потрібен був новий термін, який зберігав б наступність, але водночас ніс принципово нове для наступаючого суспільства. У зв'язку з цим І. Масуда вводить поняття «інформаційне суспільство», яке започаткувало однойменну теорію [1]. Теорія та методологія нового інформаційного суспільства розроблялася у роботах зарубіжних учених: У. Дайзарда, Т. Стоуньєра, Е. Тоффлера, А. Турена.

Загалом концепції інформаційного суспільства, особливо пізніші, мають велике соціально-гуманітарне забарвлення. У цих роботах інформаційно-телекомунікаційні технології виступають як важлива частина життя людини та суспільства не лише у виробництві, а й у соціокультурній сфері.

Термін «інформаційне суспільство» на даний момент не має однозначного тлумачення ні у вітчизняній, ні у західній літературі. Для того, щоб адекватно оцінити тенденції розвитку інформаційного суспільства, важливо дати нову науково обґрунтовану інтерпретацію даного поняття.

Становлення інформаційного суспільства є важливою умовою трансформації до наступної стадії розвитку суспільства. Тут на перший план виходить система створення, обробки та передачі інформації та створення інтелектуальних інновацій. Можна визначити термін «інформаційне суспільство» кількома способами.

По-перше, можна ув'язати становлення інформаційного суспільства з реалізацією концепцій сталого розвитку та коеволюційного розвитку. Здається, цей підхід дещо обмежений, хоча, безумовно, нове суспільство створюється внаслідок дії нової інформаційної цивілізації. Дане тлумачення інформаційного суспільства як «нової історії» дещо схоже на трактування Е. Тоффлера, Ф. Фукуями.

По-друге, вказавши, що інформаційне суспільство є наступним щаблем у соціально-історичному розвитку соціуму на шляху «аграрне – індустріальне – інформаційне» суспільство. На цій стадії розвитку людства переважаючими продуктами виробництва та споживання стають інтелектуальні, інформаційні, соціокультурні товари чи послуги. У цьому ключі цікавим є розуміння інформаційного суспільства М. Кастельсом, який дав сучасному суспільству назву – «інформаціональне», диференціюючи від «інформаційного» [2]. На думку М. Кастельса поняття «інформаціональне» свідчить про особливу форму соціальної організації, в якій фундаментальними джерелами продуктивності та влади стали нові технологічні умови, генерування, обробка та передача інформації.

По-третє, називати нинішній період перехідним, який завершиться створенням нової глобальної цивілізації, розвиненої на власній основі та з новою назвою.

І, по-четверте, перерахувати щодо інформаційного суспільства характеристики, що властиві йому, без конкретизації в визначенні. Зрозуміло,

що перераховувати характеристики можна в залежності від ступеня розуміння суті інформаційного суспільства, але повного та вичерпного списку досягти практично неможливо, адже зміни та процеси, що відбуваються у суспільстві, постійно вносять свої поправки.

Значний внесок у систематизацію думок з питань інформаційного суспільства зробив Ф. Вебстер. Він виділив п'ять основних критеріїв ідентифікації суспільства, які враховують параметри визначення новизни: технологічний, економічний, трудовий, просторовий та культурний [3].

Наприкінці минулого століття виникли технологічні концепції, основу яких становили різні технологічні інновації. Одними з найпомітніших ознак настання нових часів стають нові технології, які беруться за ознаку народження інформаційного суспільства. Технології виробництва, зберігання, поширення та передачі інформації стають важливою частиною економіки. А загальна комп'ютеризація, створення зручного та дружнього комп'ютерного контенту, а також застосування мобільних засобів зв'язку у глобальних масштабах є сутністю інформаційного суспільства.

Економічний підхід враховує зростання значущості економічної цінності інформаційної діяльності. Сучасні умови перетворюють соціальну інформацію на найважливіший економічний ресурс, який суттєво прискорює прогрес, інтенсифікацію виробництва.

В інформаційному суспільстві соціально-трудова підхід враховує кількість працездатного населення, яке працює в інформаційній сфері. На сьогоднішній момент продовжується активна концентрація в інформаційному секторі економіки працездатного населення, модернізація старих та поява нових інформаційних професій та спеціалізацій.

В основі просторових концепцій лежить географічний принцип. Основний акцент надається глобальним телекомунікаційним мережам. Така мережа стає доступною для всіх тих, хто має відповідне обладнання, отже цілком можна уявити суспільство, що функціонує на національному, міжнародному та глобальних рівнях, забезпечуючи «інформаційну кільцеву магістраль» у кожному будинку, університеті і навіть для тих, хто перебуває в дорозі.

Відповідно до культурної концепції, основний упор робиться збільшення звернення символічної інформації у житті. У суспільстві відбувається зростання розвитку освіти, науки, мистецтва; розвиток всесвітнього універсуму знань; перехід від матеріальних цінностей до пізнавальних та естетичних ціннісних орієнтацій. Всі ці прояви соціальної діяльності людини мають символічний характер.

Комунікації формуються у процесах обміну, отримання інформації як символів, іконографіки, знаків, картинок тощо. Роздуми про проблеми формування іміджу та просування брендів також допомагають дійти висновку, що все більш значущим стає інформаційний зміст соціальних відносин. Ф. Вебстер стверджує, що людство виступає в інформаційне суспільство у вигляді «вибухового» зростання смислів [3].

Хоча всі наведені критерії визначення інформаційного суспільства висувають першому плані своє характерне визначення, у своїй якій завжди є взаємовиключними, а навпаки, взаємодоповнюючими. Безумовно, за низкою теоретичних положень концепція «інформаційного суспільства» неоднозначна, але не можна не відзначити таке: відзначено принципово нові характеристики розвитку суспільства майбутнього, його ознаки та особливості, основи якого активно закладаються сьогодні.

Насправді ж дійсність, як завжди, виявляється значно різноманітнішою за її попередні прогнози. Так, враховуючи теоретичний сенс визначення «інформаційне суспільство», слід звернути увагу до реальні події у суспільстві. Такий підхід приведе нас до парадоксального висновку про те, що посилене запровадження нових інформаційних технологій у оборот життя людини, нас швидше видаляє, ніж наближає до первісної концепції інформаційного суспільства.

По-перше, на противагу класичним варіантам концепції інформаційного суспільства, де інформаційне суспільство характеризується збільшенням можливостей збору та переробки інформації, виявилось, що нове суспільство характеризується новими формами комунікації на основі нових інформаційних технологій. Нові форми комунікації через свою специфіку (інтерактивність, анонімність) впливають на соціальну взаємодію людей, що нерідко призводить до загострення проблем інформаційної безпеки різних суб'єктів, включаючи саме суспільство.

По-друге, істотні зміни зазнала така класична характеристика інформаційного суспільства, як визначення як основа соціальної стратифікації ролі знання, ототожене свого часу Д. Беллом з інформацією. Проте сьогодні скоріше доводиться говорити про ступінь доступу до інформаційних ресурсів і завдяки новим технологіям можливості навмисного інформаційного впливу як підстави соціальної стратифікації.

Суть третьої характеристики інформаційного суспільства полягає у можливості соціального управління та програмування. Сучасні умови складаються в такий спосіб, що ситуація розвивається у протилежному напрямі. А. Турен та З. Бжезинський, пророкували розвиток інститутів технотронного соціального контролю [4,5]. Проте, становлення мережевих форм організації нашого суспільства та, особливо, пов'язані з цим поширення мережного принципу комунікації істотно ускладнює будь-яке соціальне програмування, оскільки мережеві комунікації спираються на ідею постійного «добудування» процесу.

У зв'язку з цим контроль з боку тих чи інших державних структур над інформаційними потоками, більша частина яких перемістилася в інтернет, став скрутним. Через нові інформаційні технології відбувається децентралізація та знеособлення суб'єктів комунікації. Цей факт суттєво зменшує можливість керування ними, а також програмування за допомогою «жорсткого» регулювання.

Одночасно, як справедливо вважає відомий теоретик дослідження соціальних мереж М. Кастельс: джерелом перебудови відносин влади виступає

морфологія мереж. На його думку, свідченням прогресу суспільства є переважання морфології над дією. Картина нового мережевого світу складається за допомогою «рубильників» та робочих кодів, які стають головними важелями маніпулювання суспільства. Ці «важелі» виступають знаряддям влади і доступні лише обраному числу. Має владу той, хто керує таким рубильником. Мануель Кастельс вважає, що завдяки розгортанню мереж, що виступають новими рухливими та адаптивними засобами організації, забезпечується поява нового інформаційного суспільства [2].

Зараз, коли склалося загальне уявлення про інформаційне суспільство, стало зрозуміло, що його ресурси містять як творчу, так і руйнівну енергію. Йде пошук регуляторів, що дозволяють і опанувати, використовувати, і захиститися від інформації, введеної в систему сучасних технологій. Сьогодні йде розбудова глобальних мереж, розробка технологій віртуальної реальності та інших інформаційно-телекомунікаційних технологій. Всі ці сучасні засоби масової комунікації суттєво змінили життя людини, тому що на перший план виходить інформаційна комунікація, основу якої складають виробництво, споживання, обмін та зберігання інформації. «Світова «інформаційна павутина» сьогодні не має ані фізичних, ані географічних, ані адміністративно-державних, ані цензурних кордонів. Інформаційний простір захльостує «четверта хвиля», яка одночасно збільшує інтенсивність комунікацій та починає обмежувати міжособистісні комунікації та переводити їх у віртуальну площину» [6]. «Четверта інформаційно-комунікаційна хвиля не просто захлснула інформаційне поле планети, а й створила абсолютно нового типу кіберспільнота, яка функціонує у віртуальному світі. Тепер із цього світу не лише «черпають» безмежну інформацію, у ньому вже «живуть», переносячи в нього свої відчуття, сприйняття, почуття, переживання» [7]. Виникнуть нові соціальні групи, нова ідеологія, сформується новий психо- та соціотип жителя планети XXI століття.

Список використаних джерел:

1. Masuda, Y. The information society as Postindustrial Society: World Future Society [Текст] / Y. Masuda. Washington: D.C. USA, 1983. - P.139.
2. Castells Manuel. The End of the Millennium, The Information Age: Economy, Society and Culture, Vol. III. Cambridge, MA; Oxford, UK: Blackwell. 2000.
3. Webster ByFrank. Theories of the Information Society 2014.416 p. London. <https://doi.org/10.4324/9781315867854>
4. Alain Touraine LE RETOUR DE L'ACTEUR. Essai de sociologie. Le Monde scientifique, 1998. 204 p.
5. Brzezinski, Z. The information society as post-industrial society [Text] 1Z. Brzezinski. Washington, 1983.
6. Toffler, E. The Third Wave / E. Toffler. 2002. 776 pp.
7. Fukuyama F. A. The End of History and the Last Man. Editions of The End of History and the Last Man. Paul H. Nitze School of Advanced International Studies. Journal of Peace Research. 1992. Vol. 29, no. 4. P. 472-473.